

DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva

examinînd recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Frei-RTS”
Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Răileanu Petru,

în pricina civilă la cererea introductivă a Întreprinderii cu Capital Străin „Frei-
RTS” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de
insolvabilitate față de întreprinderea fondată,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a fost
constată insolvabilitatea debitorului Întreprinderea cu Capital Străin „Frei-RTS”
Societate cu Răspundere Limitată și dispusă inițierea procedurii simplificate a
falimentului și dizolvarea Întreprinderii cu Capital Străin „Frei-RTS” Societate cu
Răspundere Limitată,

c o n s t a t ă :

La 09 februarie 2016, ÎCS „Frei-RTS” SRL, prin intermediu avocatului Railean
Petru, a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate
față de întreprindere fondată.

În motivarea cererii a invocat că la 10 decembrie 2013, Judecătoria Botanica
mun. Chișinău a emis o hotărîre, prin care a încasat din contul ÎCS „Frei-RTS” în
beneficiul SC „Avante” SRL suma în mărime de 411 180,76 lei. Afară de aceasta,
invocă că are restanță și față de salariații întreprinderii în mărime de 80 000 lei.

Susține că este în incapacitate de plată a datoriilor acumulate față de creditorii
săi, deoarece întreprinderea nu activează aproape de 3 ani, iar conturile bancare ale
acesteia fiind blocate de către executorul judecătoresc.

Menționează că activele întreprinderii reprezintă un teren pentru construcții cu
suprafața de 03, ha cu nr. cadastral 102710.465, valoarea a căruia conform bilanțului
constituind 431 147 lei, însă care constituie în prezent obiectul litigiului aflat pe rolul
Judecătoriei Anenii Noi

În astfel de circumstanțe consideră că, întreprinderea cade sub incidența Legii
insolvabilității nr. 149 din 29 inie 2012, solicitînd intentarea procedurii de
insolvabilitate față de ÎCS „Frei-RTS” SRL cu desemnarea administratorului

provizoriu al procesului de insolvență pe Popa Andrei, deținătorul autorizației nr. 14 din 14 ianuarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul ÎCS „Frei-RTS” SRL cu sediul mun. Chișinău, or. Sîngera, str. Orheiului 8, cod fiscal 1011600028997 privind intentarea procesului de insolvență, fiind obligat debitorul ÎCS „Frei-RTS” să anexeze la cererea introductivă toate înscrisurile prevăzute de art. 20 alin.(2) din Legea insolvenței și stabilită examinarea cererii introductive pentru data de 24 februarie 2016 ora 14.20, în incinta Curții de Apel Chișinău.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, a fost constatată insolvența debitorului ÎCS „Frei-RTS” cu dispunerea inițierii procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea ÎCS „Frei-RTS” și desemnat în calitate de lichidator al ÎCS „Frei-RTS” SRL, Popa Andrei, deținătorul autorizației nr. 14 din 14 ianuarie 2015, care a fost obligat să notifice creditorii ÎCS „Frei-RTS” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor pînă la 13 mai 2016, să facă un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntîrziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferințial, să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvență nu mai tîrziu de data de 01 iunie 2016 tabelul definitiv al creanțelor. Totodată, a fost stabilită ședința de validare a creanțelor pentru data de 15 iunie 2016 ora 11.00 în incinta Curții de Apel Chișinău și obligat lichidatorul să efectueze notificările prevăzute de art. 35 alin.(2) și (4) din Legea insolvenței și să prezinte, în termen de 15 zile lucrătoare de la data consolidării tabelului definitiv instanței de insolvență spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare.

La 14 aprilie 2016, ÎCS „Frei-RTS” SRL, reprezentată de avocatul Răileanu Petru a declarat recurs împotriva hotărîrii instanței de insolvență din 31 martie, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii recurate, în partea intentării procedurii de faliment simplificat, cu aplicarea măsurilor de asigurare indicate la art. 24 alin.(2) lit.c) d) și e) al Legii insolvenței sau dispunerea rejudecării cauzei cu aplicarea măsurilor de asigurare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărîrea contestată, considerînd-o ilegală, ce contravine normelor imperative ale legii.

În acest sens invocă, recurentul, prevederile art. 134 alin. (1) lit. b) din Legea insolvenței, care statuează că procedura simplificată a falimentului prevăzută în prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență care se încadrează în una din următoarele categorii: persoane juridice care nu dețin niciun bun în patrimoniul lor ori ale căror bunuri sînt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului și niciun creditor sau terț nu se oferă să avanseze ori să garanteze sumele corespunzătoare.

Însă invocă că chiar și în cererea introductivă a menționat că activele firmei se constituie din teren pentru construcții cu suprafața de 0,3 ha cu nr. cadastral 1027102.465, valoarea căruia conform bilanțului constituind aproximativ 431 147 lei.

Afirmă că suma respectivă este suficientă pentru cheltuielile procedurii de insolvență, astfel nu este posibilă intentarea procedurii simplificate a falimentului.

La fel, relatează că hotărîrea primei instanțe este întemeiată în baza raportului administratorului provizoriu, cu toate prin încheierea din 16 ianuarie 2016 de admitere spre examinare a cererii introductive nu a fost numit administratorul provizoriu, astfel nici nu poate exista vreun raport al administratorului provizoriu.

Iar cu referire la art. 24 alin.(2) lit. c), d) și e), precum și art. 81 alin.(2) din Legea insolvenței, susține că neaplicarea măsurilor de asigurare în procesul de insolvență intentat în privința întreprinderii ÎCS „Frei-RTS” duce la realizarea de către executorii judecătorești a bunurilor întreprinderii, fapt ce încalcă drepturile celorlalți creditori ai procesului de insolvență.

În final, indicând prevederile art. 21 alin.(6) din Legea insolvenței, consideră că este în drept să conteste hotărârea instanței de insolvență, deoarece nu a solicitat direct intentarea procedurii de restructurare sau faliment, pe când instanța a emis o hotărâre nu de intentare a procedurii de insolvență cu numirea unui administrator al insolvenței, ci a dispus intentarea procedurii de faliment simplificat cu desemnarea lichidatorului.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, recurentul ÎCS „Frei-RTS” SRL, declarând recursul împotriva hotărârii primei instanțe din 31 martie 2016, prin intermediul reprezentantului său-avocatul Răileanu Petru, la data de 14 aprilie 2016, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 09 februarie 2016, ÎCS „Frei-RTS” SRL a depus cerere introductivă de intentare a procesului de insolvență față de întreprinderea fondată, invocând motivul incapacității de plată a datoriilor creditorilor săi, din care fac parte și salariații.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă ÎCS „Frei-RTS” SRL, fiind obligat debitorul ÎCS „Frei-RTS” să anexeze la cererea introductivă toate înscrisurile prevăzute de art. 20 alin.(2) din Legea insolvenței și stabilită examinarea cererii introductive pentru data de 24 februarie 2016 ora 14.20, în incinta Curții de Apel Chișinău din str. Terilor 4, mun. Chișinău.

Iar, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău 31 martie 2016, a fost constatată insolvența debitorului ÎCS „Frei-RTS” cu dispunerea inițierii procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea ÎCS „Frei-RTS” și desemnat în calitate de lichidator al ÎCS „Frei-RTS” SRL, Popa Andrei, deținătorul autorizației nr. 14 din 14 ianuarie 2015, care a fost obligat să notifice creditorii ÎCS „Frei-RTS” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la 13 mai 2016, să facă un apel special în adresa creditorilor garanți cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial, să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvență nu mai târziu de data de 01 iunie 2016 tabelul definitiv al creanțelor. Totodată, a fost stabilită

ședința de validare a creanțelor pentru data de 15 iunie 2016 ora 11.00 în incinta Curții de apel Chișinău din str. Teilor 4, mun. Chișinău și obligat lichidatorul să efectueze notificările prevăzute de art. 35 alin.(2) și (4) din Legea insolvenței și să prezinte, în termen de 15 zile lucrătoare de la data consolidării tabelului definitiv instanței de insolvență spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare.

Întru argumentarea soluției date instanța de insolvență a constatat existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvență, ținând cont de faptul că debitorul se află în incapacitate de a-și onora obligațiile de plată și situația economico-financiară a societății corespunde criteriilor insolvenței.

Prin urmare, prima instanță a concluzionat că la caz sînt îndeplinite condițiile legale pentru intentarea procedurii simplificată a falimentului și dizolvarea debitorului ÎCS „Frei-RTS” SRL, deoarece ultima nu dispune de bunuri suficiente pentru acoperirea creanțelor creditorilor săi, cît și pentru acoperirea cheltuielilor procesului de insolvență.

Instanța de recurs constată că soluția instanței de insolvență cu privire la constatarea insolvenței debitorului ÎCS „Frei-RTS” SRL și inițierea procedurii simplificată a falimentului cu dizolvarea debitorului ÎCS „Frei-RTS” SRL, este una legală și întemeiată.

Or, criticele aduse de recurentul ÎCS „Frei-RTS” SRL, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Răileanu Petru, în cererea de recurs, constituie în sine niște afirmații declarative, fără a fi invocate careva temei legal cu privire la ilegalitatea hotărârii contestate.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 30 alin. (4) lit. a) din Legea Insolvenței, care indică că după judecarea cererii introductive, instanța de insolvență adoptă una din următoarele hotărâri: se constată insolvența debitorului și i se intentează proces de insolvență.

Potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) din aceeași Lege, instanța de insolvență hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvență și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvență sau asupra respingerii cererii introductive.

Conform art. 10 alin. (1) din Legea Insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei.

Alin. (2), (3) din același articol, stabilește că temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Articolul 13 alin. (1) din aceeași lege prevede că, debitorul este în drept să depună cerere introductivă în situația în care există pericolul intrării lui în incapacitate de plată cînd, în mod previzibil, nu își va putea executa la scadență obligațiile pecuniare.

Conform prevederilor art.134 alin. (1) lit. b) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, procedura simplificată a falimentului prevăzută în prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență care se încadrează în una din următoarele categorii: persoane juridice care nu dețin niciun bun în patrimoniul lor ori ale căror bunuri sînt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului și niciun creditor sau terț nu se oferă să avanseze ori să garanteze sumele corespunzătoare.

Astfel, instanța de recurs reține faptul că, în temeiul hotărârii Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 10 decembrie 2013, a fost admisă acțiunea SC „Avante” SRL și încasat din contul ÎCS „Frei-RTS” SRL în beneficiul SC „Avante” SRL suma de 411 180,76 lei.

De altfel se mai constată că ÎCS „Frei-RTS” SRL are restanță și față de salariații întreprinderii în mărime de 80 000 lei.

În temeiul art. 134 alin. (2)-(5) din Lege dacă debitorul se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la alin.(1), instanța de insolvență, odată cu intentarea procedurii de insolvență, poate să dispună inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului. Totodată, prin hotărârea de inițiere a procedurii simplificate a falimentului, instanța de insolvență va dispune: ridicarea dreptului de administrare al debitorului; desemnarea lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate de prezenta lege; predarea în cel mult 5 zile lucrătoare a gestiunii patrimoniului de la debitorul/administratorul provizoriu către lichidator împreună cu documentele de constituire a societății; cu procesele-verbale ale adunărilor generale ale asociaților (membrii, acționarilor, creditorilor); cu certificatul înregistrării de stat al întreprinderii; cu documentele ce confirmă drepturile societății asupra patrimoniului ei; cu registrele societății; cu avizele, actele auditorului și ale organelor administrării fiscale; cu documentele interne, ștampila, documentele contabile ale debitorului, precum și cu tabelul preliminar al creanțelor, întocmit de administratorul provizoriu sau cu o listă întocmită de debitor ce va cuprinde numele și adresele creditorilor și creanțele acestora de la data intrării în faliment, indicându-se cele născute după deschiderea procedurii; notificarea intentării procedurii de insolvență și intrării debitorului în procedura falimentului, care va cuprinde: termenul-limită, pentru creditorii, de înregistrare a cererii de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv, care va fi de cel mult 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedura simplificată a falimentului, precum și un apel special, adresat creditorilor garanțați, de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință; termenul de verificare a creanțelor de către lichidator, de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv, care nu va depăși 15 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la înaintarea creanțelor; data, ora și locul ședinței de validare a creanțelor, care nu va depăși 30 de zile calendaristice de la expirarea termenului prevăzut la liniuța a doua.

Prin hotărârea de deschidere a procedurii, instanța de insolvență obligă lichidatorul să efectueze notificările prevăzute la art.35 alin.(2) și (4) și să prezinte, în termen de 15 zile lucrătoare de la data consolidării tabelului definitiv, instanței de insolvență spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare care să reflecte valoarea activelor sau actul de carență a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile care se află pe rol în instanța de judecată.

Odată cu intentarea procedurii simplificate a falimentului, instanța de insolvență poate institui, după caz, un comitet al creditorilor în modul prevăzut la art.60.

După intrarea în procedura simplificată a falimentului, dispozițiile capitolelor II-III se vor aplica, dacă este necesar, în modul corespunzător.

Prin urmare, în cazul intentării procedurii simplificate a falimentului se asigură integritatea masei debitoare, se efectuează inventarul bunurilor incluse în masa debitoare, păstrarea și paza masei debitoare și alte acțiuni care pot să influențeze la stingerea datoriilor față de creditorii.

În același timp, conform art. 135 alin. (1)-(3) al Legii insolvenței, odată cu adoptarea hotărârii de intentare a procedurii de insolvență cu inițierea procedurii simplificate a falimentului, lichidatorul notifică despre desemnarea sa organul care a efectuat înregistrarea de stat a debitorului, anexînd hotărârea instanței de insolvență.

Îndată după preluarea funcției, lichidatorul, în comun cu reprezentantul debitorului, iar în lipsa acestuia, în comun cu președintele comitetului creditorilor, iar dacă un astfel de comitet nu a fost desemnat, în comun cu un reprezentant al creditorilor desemnat de instanța de insolvență, face și semnează inventarul și bilanțul în care constată situația exactă a activului și a pasivului.

În termen de 15 zile de la data consolidării tabelului definitiv al creanțelor validate sau imediat după valorificarea masei debitoare în cazul în care aceasta există, lichidatorul prezintă instanței de insolvență spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare, raportul final și, după caz, actul de carență a masei debitoare.

Astfel, creditorii, inclusiv debitorul – recurent poate să invoce lichidatorul și instanței de insolvență orice informații cu privire la masa debitoare, modalitatea de valorificare a acesteia, stingerea datoriilor din sumele acumulate etc.

Potrivit art. 137 alin. (2) al aceleiași legi, dacă, după intentarea procesului de insolvență, se constată că masa debitoare nu este suficientă pentru a acoperi cheltuielile procesului, instanța de insolvență trebuie să inițieze de îndată procedură simplificată a falimentului. Înainte de adoptarea hotărârii de inițiere a procedurii simplificate a falimentului, instanța de insolvență va audia adunarea creditorilor și administratorul insolvenței. Dacă creditorul sau un terț achită cheltuielile procesului de insolvență, falimentul nu se va dispune. Alineatul (1) se aplică în modul corespunzător.

Analizînd circumstanțele speței prin prisma normelor de drept invocate supra, instanța de recurs constată drept corecte concluziile instanței de insolvență cu referire la faptul că în speță sunt întrunite condițiile legale pentru constatarea insolvenței debitorului ÎCS „Frei-RTS” SRL și intentarea în privința acesteia a procedurii simplificate a falimentului.

Or, din materialele cauzei, rezultă cu certitudine că debitorul se află în incapacitatea de plată și nu deține nici un bun patrimonial sau alte valori, care ar putea fi comercializate pentru stingerea creanțelor creditorilor și acoperirea cheltuielilor procesului de insolvență și nici un creditor sau terț nu se oferă să avanseze ori să garanteze sumele corespunzătoare.

În aceste condiții sunt neîntemeiate argumentele recurentului precum că activele firmei sunt constituite din teren pentru construcții cu suprafața de 0,3 ha cu nr. cadastral 1027102.465, valoarea căruia constituie aproximativ 431 147 lei, suma care ar putea acoperi cheltuielile procedurii de insolvență, deoarece în acest sens nu au fost prezentate probe concludente și admisibile.

Mai mult, însuși recurentul în cererea introductivă a invocat că terenul menționat constituie obiectul unui litigiu aflat pe rolul Judecătoriei Anenii Noi la acțiunea înaintată de ÎCS „Frei-RTS” SRL împotriva Nadejdei Lari cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu numărul cadastral 1027102.465, fapt ce în plus confirmă netemeinicia alegărilor recurentului invocate în acest sens.

În asemenea circumstanțe se constată temeinicia concluziei instanței de insolvență cu privire la intentarea procedurii falimentului simplificat față de ÎCS „Frei-RTS” SRL, iar cele invocate de către recurent în susținerea cererii de recurs, pot

fi invocate și cercetate și, respectiv, dată o apreciere obiectivă, în cadrul dosarului de insolvență, de care drepturi acesta și alți creditori nu sunt lipsiți în baza prevederilor legale de derulare a unei proceduri de falimentului simplificat.

Din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate în recurs nu indică la ilegalitatea hotărârii recurate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către ÎCS „Frei-RTS” SRL, reprezentat de avocatul Răileanu Petru și a menține hotărârea instanței de insolvență din 31 martie 2016.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Frei-RTS” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Răileanu Petru.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 în pricina civilă la cererea introductivă a Întreprinderii cu Capital Străin „Frei-RTS” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolvență față de întreprinderea fondată, prin care a fost constată insolvențabilitatea debitorului Întreprinderea cu Capital Străin „Frei-RTS” Societate cu Răspundere Limitată și dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea Întreprinderii cu Capital Străin „Frei-RTS” Societate cu Răspundere Limitată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva